

(Olen vasta 15 ja en saa tästä täydellistä kieliopillisesti mutta yritän, toivottavasti pidät tarinasta :))

1.luku Heräsin vieraassa sängyssä, huone oli kylmä ja seinät olivat rapistuneet. Hieroin silmiäni ja näin oikealla puolellani vanhan rouvan, ikää hänellä oli varmasti jo yli kuudenkymppin. Rouva tuijotti sieniä missä ei ollut mitään mihin katsoa. Hän tuijotti tyhjyyteen. -" Missä minä olen" kysyin hiljaa. Hän ei vilkaissutkaan minuun. Kysyin uudelleen. Tällä kertaa hän käänsi kasvonsa minuun, mutta ei vastannut minulle. Tuijotimme toisiamme vähän aikaa kunnes hän sanoi -" Olet turvassa, tämä kaikki on tarkoituksella sinulle, Nathan. Eikö sinun nimesi ollutkin Nathan nuori poika?" -" Uh...Kyllä, Nathan Alley. Kuka sinä olet?" Nainen hymyili salaperäisesti ja siirsi katseensa seinään, jota hän oli tuijottanut aikaisemmin. Hän nousi seisomaan. -" Ei sinun minun nimeäni tarvitse tietää. Et tee sillä mitään. Lähdet täältä...joskus." Olin hämilläni. Vaadin vastauksia! Mitä hän tarkoittaa sillä, että lähden pois, kun en edes tiedä missä olen ja miksi en ole kotona. -" Hyvä rouva, anteeksi jos vaivaan, mutta minun olisi pakko saada tietää että missä minä olen!" Rouva naurahti ja katsoi minuun. Hänen tuijotuksensa sai minut epämurkkaavan olotilaan. Nousin ylös natisevasta puisesta sängystä ja otin pari askelta rouvaa kohti. Hän kehotti minua pysymään sängyssä, mutta en kuunnellut ja otin pari askelta lisää. -" Pysy siinä!" Rouvan huuto kaikui koko huoneessa. Ihokarvani nousi pystyyn ja kävelin takaisin sängyn luokse, ja istahdin siihen. -" Minun nimeni on Elisabeth Keth... Teetkö sillä mitään? Et. Miksi olet täällä? Sitä en voi sinulle kertoa, poika kulta." Rouva hymyili mutta ei katsonut minuun. Aloin sijata vuodettani ja kysyin että miksi hän ei tahdo kertoa syytä minulle. -" Sen saat tietää, mutta et minulta. Jos poistut huoneesta ja kävelet käytävää ja käännyt oikealle, saatat löytää syyn." hän avasi puisen kaapin oven ja otti sieltä raita-paidan ja mustat housut ja laski ne minun viereeni. Hän tuoksui tunkkaiselta, hiukset hänellä oli kiinni ja harmaat. " Nathan, älä huoli, vanhempasi on turvassa" tämän sanottuaan hän lähti huoneesta. Nousin sängystä, puin vaatteet ja aloin tutkia paikkoja, vasemmalla oli yöpöytä kahdella laatikolla. Sain auki yhden, toinen oli lukittu, ensimmäisessä laatikossa oli papereita, niissä luki jotain mutta ne oli kirjoitettu kielellä jota en ymmärtänyt, en sanaakaan. " Häh...?" sanoin hiljaa ja tongin laatikkoa. Löysin kirjeen, jossa oli minun nimeni. Kirje oli osoitettu minulle, saako sen avata, vai pitikö kysyä joltakin. Suljin laatiokon ja sujautin kirjeen tyynyni alle. Huoneessa ei ollut muuta, joten en pystynyt tutkimaan paikkoja sen enempää. Tuoli, sänky, vaatekaappi täynnä tunkkaisen hajuisia vaatteita ja se yöpöytä mistä löysin kirjeen. (Jatkan tätä jos tämä on hyvä ja kiinnostava? Onko? Jatkan jos joku haluaa!)